

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 558/2019
06.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Илија Ђурђевић, адвокат из ..., против тужене ДД из ..., чији је пуномоћник Радивоје Зекић, адвокат из ..., ради накнаде штете, решавајући о сукобу стварне надлежности између Апелационог суда у Београду и Вишег суда у Панчеву, на седници одржаној 06.11.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

За одлучивање о жалби тужене изјављеној против пресуде Основног суда у Вршцу П1 356/17 од 01.03.2018. године, стварно је надлежан Апелациони суд у Београду.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Вршцу П1 356/17 од 01.03.2018. године, усвојен је тужбени захтев, па је обавезана тужена да тужиоцима на име накнаде штете због неисплаћених зарада за период од септембра 2011. године до новембра 2011. године исплати износе од по 72.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.12.2011. године до исплате, као и трошкове поступка.

Против наведене пресуде тужена је изјавила жалбу због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Апелациони суд у Београду се решењем Гж 3208/19 од 05.09.2019. године огласио стварно ненадлежним за одлучивање по изјављеној жалби и предмет уступио Вишем суду у Панчеву као стварно и месно надлежном суду.

Виши суд у Панчеву није прихватио своју стварну надлежност па је списе уз пропратни акт Гж1 31/2019 од 24.09.2019. године доставио Врховном касационом суду са предлогом за решавање насталог сукоба стварне надлежности.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу стварне надлежности на основу овлашћења из члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 и 55/14) утврдио да је за одлучивање о изјављеној жалби тужене у другом степену стварно надлежан Апелациони суд у Београду.

Одредбом члана 23. став 2. тачка 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08, са изменама) прописано је да виши суд у другом степену одлучује о жалбама на одлуке основних судова, на решења у грађанскоправним споровима; на пресуде у споровима мале вредности; у извршним и ванпарничним поступцима. Према члану 24. став 1. тачка 3. наведеног закона, апелациони суд одлучује о жалбама на пресуде основних судова у грађанско-правним споровима, ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд.

Одредбом члана 469. Закона о парничном поступку прописано је да се не сматрају споровима мале вредности, у смислу одредаба те главе закона, спорови о непокретностима, спорови из радних односа и спорови због сметања државине.

Из садржине судске заштите која се у овом поступку тражи, произлази да се ради о спору из радног односа. Тужиоци тужбом поднетом 05.10.2017. године потражују исплату неисплаћених зарада за период септембар 2011. године – новембар 2011. године, због чега се ради о тужбеном захтеву против послодавца за уплату неисплаћених зарада, што представља спор из радног односа, а не спор мале вредности у коме новчано потраживање не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, како то погрешно закључује Апелациони суд. Поступак у овом спору је вођен по правилима из главе XXIX Закона о парничном поступку којим је прописан поступак у парницама из радних односа, а не по правилима из главе XXXIII Закона о парничном поступку којим је прописан поступак у споровима мале вредности.

То даље подразумева да је Апелациони суд у Београду стварно надлежан да одлучи о изјављеној жалби тужене применом цитиране одредбе члана 24. став 1. тачка 3. Закона о уређењу судова.

На основу одредбе члана 22. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправа
Управитељ писарнице
Марина Антонић